

Молотий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 1 січня 1983 року

№ 1 (3197)

Ціна 2 коп.

НОВОРІЧНЕ ПОЗДОРОВЛЕННЯ РАДЯНСЬКОМУ НАРОДОВІ

Дорогі товариші, друзі! Завершується 1982 рік. Для радянських людей це був рік будівничої творчої роботи по виконанню історичних рішень XXVI з'їзду КПРС.

Як велике свято ми відзначили знаменну подію — 60-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Цей ювілей став яскравою, вражаючою демонстрацією великих досягнень соціалізму, гордості ленинської національної політики, непорушної дружби і братерства всіх народів СРСР.

Свого розквіту і могутності Країна Рад досягла під мудрим керівництвом партії комуністів. Твердо і неухильно йде КПРС випробуванням ленинським курсом. Одностаїна підтримка онуришньої і зовнішньої політики партії, беззавітна відданість радянським людям ідеям ко-

мунізму з усією переконливістю виявилися у дні прощання з Леонідом Іллічем Брежнєвим.

Комуністична партія свято дорожить безмежним довірою трудящих. Найвищий сенс своєї діяльності вона бачить у служінні народові, справі комунізму і миру. В непохитній єдності партії і народу — запорука дальших успіхів нашої соціалістичної Батьківщини.

Товариші!

Не просто складався для нас минулий рік. Але зроблено немало. Поступально розвивалося народне господарство. Стали до ладу сотні промислових підприємств. Простяглися нові траси гігантських газопроводів, високовольтних ліній електропередач. Розгортається робота по здійсненню Продовольчої програми СРСР. На нові висоти піднялась радянська наука. Послідовно

реалізуються намічені XXVI з'їздом КПРС заходи по підвищенню матеріального добробуту і культурного рівня радянських людей. Близько 10 мільйонів чоловік поліпили свої житлові умови.

Як бойову програму дій по виконанню завдань п'ятирічки сприйняли радянські люди рішення листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, сьомої сесії Верховної Ради СРСР. Завдання попереду великі, які вимагають від кожної радянської людини напруженої роботи, високої організованості, свідомої дисципліни. І вони нам під силу.

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР висловлюють упевненість, що робітники, колгоспники, інтелігенція, всі радянські люди ознаменують 1983 рік новими славами зверненнями, забезпечать далі успішне просування країни по ленинському шляху.

Честь і слава всім, хто своєю сумлінною, самовідданою працею зміцнює економічну і оборонну могутність Радянського Союзу, розвиває науку і культуру, сприяє дальшому розквіту нашої великої Батьківщини!

Складною була з минулого року міжнародна обстановка. Агресивні кола імперіалізму не припиняли спроб

підірвати політику розрядки, зштовхнути держави і народи на шлях ворожнечі і воєнного протистояння. В цих умовах ми ще раз твердо заявляємо: наше прагнення до миру незмінне. Радянський Союз послідовно відстоює свої інтереси, інтереси наших союзників і друзів. Зберігаючи вірність миролюбним принципам і цілям своєї зовнішньої політики, наша країна наполегливо бореться проти загрози ядерної війни, за приборкання гонки озброєнь. З нами — братні країни соціалізму, всі миролюбні сили планети. СРСР завжди готовий до рівноправного, взаємозигідного спі-

робітництва з будь-якою державою. Ми переконані, що сьогоднішні труднощі і напруженість у міжнародній обстановці можуть і повинні бути подолані.

Водночас ми будемо проявляти величезну пильність. Прихильники воєнних авантур повинні знати: недоторканність наших кордонів і кордонів наших союзників забезпечена надійно. Радянські Збройні Сили є могутнім фактором миру та безпеки народів.

Зустрічаючи Новий рік, ми шлемо сердечні поздравлення трудящим країн соціалізму. Зміцнення соціалістичної співдружності буде і надалі найпершою тур-

ботою нашої партії і держави.

Ми гаряче поздравляємо комуністів усього світу, борців проти імперіалізму, реакції і війни, всіх добрих друзів нашої країни.

Дорогі товариші! Наш народ упевнено дивиться в майбутнє. Хай же Новий, 1983 рік принесе всім радянським людям, кожній сім'ї щастя і радості!

Поздравляємо з Новим роком героїчний робітничий клас, колгоспне селянство і народну інтелігенцію!

Новорічний привіт ветеранам партії, війни і праці!

Найсердечніші поздравлення радянським жінкам — славним дочкам Батьківщини, беззавітним трудівницям і полум'яним патріоткам!

Найкращі побажання нашій чудовій молоді!

Гаряче поздравляємо доблесних воїнів Збройних Сил СРСР, які пильно охороняють мирну працю радянських людей!

Наш святковий привіт усім, хто в новорічну ніч насє трудову і бойову вахту, хто працює далеко від рідної землі!

З Новим роком, дорогі товариші, з новим щастям!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ
КОМІТЕТ КПРС
ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ
РАДИ СРСР
РАДА МІНІСТРІВ
СРСР

Новорічні інтерв'ю

Рік новий вирушає в дорогу. Його хода — стрімка, святкова — вже відчувається в усьому: урочистому настрої людей, їх мріях і сподіваннях. А чим запам'ятався вам рік 1982-й, рік 60-річчя СРСР, рік комсомольських з'їздів?

СПОГАДИ? НАЙКРАШІ!

На це запитання відповідають:

Групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу тракторної бригади № 2 колгоспу «Перше травня» Маловисківського району Віталій ДЕМЧЕНКО:

— Наш комсомольсько-молодіжний колектив виборов першість у районному змаганні за гідну зустріч 60-ї річниці Союзу РСР. Ми зібрали з кожного гектара майже 30 центнерів зернових, 37 — кукурудзи на зерно, 300 — цукрових буряків. На еталонний трактор вироблено 2457 гектарів умовної оранки, зекономлено 1251 центнер пального і мастила. Переможцями в індивідуальному суперництві механізаторів колгоспу стали мої товариші комсомольці Анатолій Гончаров, Микола Голованов та Іван Подкопаєв.

У нашій бригаді більше двадцяти комсомольців. А молодість, як відомо, багата на щасливі перебіжки. Хтось одружився чи пішов до лав Радянської Армії, хтось справив новосілля... Словом, трудовим, насиченим був рік старий.

Бригадир КМК регулювальників радіотелевізійної апаратури Кіровоградського заводу радіовиробів Флоріан ВЛАДЕСКО:

— Для нашої бригади минулий рік був особливо вдалим. Вона вперше вийшла у лідери соціалістичного змагання серед КМК заводів: здобула перемогу в другому та третьому кварталах. Добре попрацювали регулювальники і в останньому кварталі: хоч підсумків ще не підбито, але, сподіваємось, вони будуть радісними.

Успішно виконуємо п'ятирічку. Напередодні Жовтневих свят рапортували про завершення програми трьох її років. Зміцніла наша дружба. Новий рік зустрічали всім колективом у міському Паладі культури імені Компанйїца.

На 1983-й у нас великі надії. Адже завдання чотирьох років п'ятирічки зобов'язали виконати до 65-ї річниці Ленінського комсомолу. Намітили також вибороти високе звання бригади комуністичної праці.

З НОВИМ 1983 РОКОМ!

РОЗМОВЛЯЮ із секретарем парторганізації колгоспу імені Шевченка М. П. Потаповим. «Доярка Раїса Хваста, — каже Микола Пименович, — належить, мабуть, до людей, які не люблять багатослів'я». Чемна, привітна, але здебільшого мовчазна. Та на районному зльоті випускників середніх шкіл, котрі вирішили працюва-

вдалося відстаючи групу вивести у передову. — У нас на фермі трудиться двадцять майстрів машинного доіння, — розповідає ветфельдшер Л. М. Барабаш. — Чотири з них, у тому числі й Рая, першокласні майстри. Це — за вправністю. А якби ще кваліфікували і за ставленням до роботи, то дівчина і тоді б мала перший клас...

ДІВЧИНА З ХАРАКТЕРОМ

ШТРИХИ
ДО ПОРТРЕТА
СУЧАСНИКА

ти у тваринництві, агітувала Рая за свою професію конкретно й переконливо. Казала правду. І про те, що на її фермі гудомістки процеси механізовані, але молодим рукам робота завжди знайдеться. І про те, як сама стала дояркою. А стала не одразу. Спочатку «піддалася моді» і після закінчення восьмого класу, як і багато ровесниць, поїхала до міста. Вивчилася на малювальника-штукатурника, навчила деякий час працювати ним. Але почувала себе невдало пересадженим деревцем. Не давали спокою спогади про рідний веселий дім біля ставу. І ферма за вибалом все частіше поставала перед очима. І стежка до неї, якою понад двадцять років ходила на роботу мати.

Слухаючи Раїну виступ, продовжує Микола Пименович, учасники зльоту, мабуть, і не здогадувалися, що то портрет цієї дівчини, котра сама на вигляд школярка, бачили щойно на районній дошці пошани. Так, повернувшись Рая до рідного дому, любовно оздобила внутрішні стіни його, чим дуже вітішила матір. Стала передовою дояркою. А ще комуністи колгоспу прийняли її кандидатом у члени КПРС. Насамперед за комуністичне ставлення до своїх трудових обов'язків. За сумлінну працю дівчині було надано туристичну путівку на круїз по Чорному морю, вручено іменний годинник...

— Подивіться на робоче місце Раї Хваста, — звертає мою увагу завідувач фермою Н. М. Котковець. — Зразковий порядок. Цього вимагає і від підмінних доярок. Будь-кому свою групу не довіряй. І годі сподіватися на якийсь компроміс, коли виявлять факт недбалості роботи. Тоді вже вона покаже свій характер. Поруч з Раєю, у цьому ж корівнику, працюють сумлінні доярки. Але щоб так уболівати за корів... Неважко зрозуміти, як їй

Не естигне кострець із корів захворіти, а вона вже піднімає на ноги всю ветеринарну службу і не дає спокою, поки не мине загроза. І сама не відходить від тварин. Не жаліє своїх рук, як деякі, і, коли треба, доїть вручну.

Ставлення до обов'язків. Ріс характеру? Так. Але не від природи... Слухаю розповідь доярки Ф. Ф. Жданюк і знову переконаюся в цьому.

— Скажу по правді, — ділиться Фаїна Федорівна, — на роботі Раї ми й не помічаємо, хоч вона завжди приходить першою і йде останньою. Ні щоб псбалакати — все біля корівок. Часом дивуєшся: і так вони мовлячки, а вона вичісує та вигладжує. А все те, мабуть, від матері. Завжди разом. Спочатку роблять Раїну роботу, а потім Валентини Савіної (вілітку вона працює підмінною дояркою, взимку — телятницею у родильному відділенні). А взагалі, коли дівчина влилася в наш колектив, у неї якось усе одразу почало добре виходити.

— Не пригадую, щоб у групу корів ввели телятця, — це вже каже обліковець ферми Г. П. Олексієнко. — А от Рая свою Ягідку ввела. Від хорошої корови, каже, буде хороша заміна. Наполягла на своєму і не може тепер нагнітатися Ягідкою. А дівчина вона з характером: якщо задумає щось — обов'язково доб'ється. Минулого року, приміром, соціалістичні зобов'язання також перевиконала...

Старші завжди підтримують ретельних молодих трудівників. Не буду гадати, як сприйме ці гарні відгуки про себе Раїса Хваста. Як захоплення? Хай буде так.

В. РАЦА,
спецкор «Молодого комунара».
Новгородський район.

СЛОВО БРИГАДИ

Небувало рано завітав Дід Мороз у комсомольсько-молодіжну бригаду штампувальників імені XIX з'їзду ВЛКСМ головного підприємства виробничого об'єднання «Друмаш». Це сталося за два тижні до Нового року. Він сердечно поздоровив бригадира Олександра Баранова та групкомсорга Олександра Усатюна, лідерів індивідуального змагання Анатолія Гордого, Сергія Турецького, Анатолія Рахманова, всіх членів КМК з достроковим виконанням завдання другого року одиннадцятої п'ятирічки.

Приніс Дід Мороз і багато добрих новорічних побажань. Серед них і таке: — Трудіться, хлопці, все краще і краще. І ось у соціалістичних зобов'язаннях з'являється новий пункт. Штампувальники дають слово у 1983 році не тільки випередити графік випуску продукції, а й знизити технологічні втрати металу на 40 процентів.

Фото В. ГРИБА.

ГЕРОЇ І ПОДВИГИ

ДО ПІДСУМКІВ КОНКУРСУ «НАС ЄДНАЛО БРАТЕРСТВО», ПРИСВЯЧЕНОГО 60-РІЧЧЮ УТВОРЕННЯ СРСР

Під час проведення Всесоюзної експедиції комсомольців та молоді «Літопис Великої Вітчизняної» в минулому році редакція газети «Молодий комунар» провела конкурс на кращий газетний матеріал «Нас єднало братерство».

Члени експедиційних загонів, колишні фронтовики, комсомольські активісти, краєзнавці надіслали свої розповіді про безприкладний подвиг радянських воїнів-визволителів — представників багатьох національностей Країни Рад,

що йшли в бій з ворогом з братнім чуттям єдиної родини.

Жюрі конкурсу розглянуло надруковані матеріали у «Молодому комунарі» у 1982 році і присудило спеціальний приз краєзнавцю із Знаменки О. А. РЯБОШАПЦІ — за публікації «Це було під Новгородом», «Всього два дні», «Йшов вперед танкіст», «З гвардії криватих», «Комбат», «Парашутисту було тринадцять».

НА АВТОБУСІ...

ВЗДОВЖ ЕКВАТОРА

Більше 75 тисяч кілометрів проїхав на своєму автобусі за минулий рік молодий водій Кіровоградського автотранспорту № 10021 Іван Дименко. Його автобус не виконував спеціальних чи далеких рейсів, він обслуговував пасажирів на п'ятому міському маршруті. Якщо скласти протяжність усіх рейсів, які виконав секретар комсомольської організації автобазу І. Дименко, то вийде шлях, яким він міг майже дівчі об'їхати земну кулю по екватору.

СОТІЙ

НОВИЙ РІК!

Сотий Новий рік зустрів Фросина Климівна Климєнко — жителька села Олександрівки Маловисіківського району. З 14 років Фросина Климівна гнула спину на багатій, наймитувала. Усім серцем сприйняла звістку про Велику Жовтневу соціалістичну революцію, її багатодітна сім'я однією з перших аступила в колгосп... Майже двадцять років працювала вона в рідному господарстві. Фросина Климівна виховала 14 дітей. І настрій у неї сьогодні святковий.

УВІНЧАЛИСЯ

УСПІХАМИ

Минулого року значно поповнилася експозиція обласного краєзнавчого музею. Пошукова робота, дослідження наукових працівників і краєзнавців області відкрили багато невідомих досі сторінок історії Кіровоградщини. Було знайдено чимало унікальних речей. Особливо поєзало краєзнавцям-археологам: біля Світловодська вони викопали кістки древнього мамонта.

Тепер в основних і допоміжних фондах музею налічується 50 тисяч експонатів.

ПОДАРУНОК

У ДЕНЬ

ПОВНОЛІТТЯ

Новорічні подарунки жителям Кіровограда Сергію Ушакову, Геннадію Покотиленку і Ларисі Босоненко вручив не Дід Мороз, а працівник Ленінської районної інспекції Держстраху. Напередодні Сергію, Геннадію і Ларисі винесли 18 років, і за умовами дитячого страхування до повноліття їм виплачено грошові суми, на які застрахували їх у дитинстві батьки.

...І запах поля

Хвилини доганяють одна одну. Ще п'ять, ще три, одна... Рівно двадцять четверта. Мабуть, зараз біють кремлівські куранти. У цеху немає радіоприймача, а якби й був, то все одно його не почули б через гуркіт машин.

Новий рік! Ми стрічаємо його за святковим столом.

А тут у цеху Кіровоградського хлібозаводу

№ 1 — звичайна робоча зміна.

Сотні шойноспечених рум'яних хлібни принесли на контрольну дільницю і запах поля, і подих вітру. Вони, здається, випромінюють не тільки тепло, а й якимось дивним світлом.

Контролер — молодий спеціаліст Галина Климкович бере кілька хлібни, уважно оглядає. І обличчя комсомолки розсвітає

успіхом: відмінна партія. Повідомляє про це майстрові зміни Людмила Григорівна Кононовіч, пекарка Тетяна Гудзенко.

Тетяна працює чи не на найвідповідальнішій дільниці — біля печей. Вона прийшла на завод чотирнадцять місяців тому, а встигла багато. Не тільки успішно оволоділа своєю основною спеціальністю, а й суміжними — тістоміся та машиніста.

Незадовго до початку зміни я зустрівся з Тетяною Гудзенко. Комсомолка розповіла, як училася в профтехучилищі обслуговувати машини, як запалив колись в душу почуті під час телепередачі слова досвідченого пекаря: моє щастя лахне хлібом.

Війнуло від тих слів справжньою романтикою. Справді, люди йдуть за тисячі кілометрів, щоб знайти справу до душі. А хліба немає романтики в тому, щоб піднести людям і в будні, і в свята запашний коровай?

Щодня Тетяна Гудзенко, її товариші по роботі

виікають не кілька сотень чи тисяч, а сотні тисяч хлібни, хлібобулочних виробів.

Цієї зміни усі 80 тонн хліба — найвищої якості! Поряд з Тетяною Гудзенко, Галиною Климкович робочі місця зайняли комсомолка Світлана Третякова, наставниця молоді Зіновія Яківна Сугак.

Рівно гудуть двигуни. Чітко, ритмічно працює зміна. Вранці на прилавки магазинів ляжуть запашні паляниці.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

Запитань всього чотири...

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»-83

До редакції за останні місяці надійшло багато листів, у яких читачі розповідають, якою вони уявляють обласну молодіжну газету в 1983 році. Найцікавіші ми опублікували в огляді листів, в уявній розмові за круглим столом під назвою «Моя газета сьогодні і завтра». Нині з читачами зустрічаємось знову. Ось як відповідають вони на запитання редакційної анкети.

ЗАПИТАННЯ. Які матеріали внутрішньокласового життя ти хотів би прочитати на сторінках газети?

ВІДПОВІДЬ. «Недавно на звітно-виборних комсомольських зборах шахти «Новоміргородська» виробничого об'єднання «Олександрівськугілля» обрано новий склад комітету комсомолу. Вийшли до нього хлопці і дівчата дисципліновані, активні, але мало хто серед них має досвід комсомольської роботи. Райком комсомолу, безперечно, надасть допомогу, але добру справу може зробити й обласна «молодіжка». Хай би на сторінках газети поділились досвідом роботи штабу «Комсомольського прожектора», створення і діяльності комсомольського оперативного загону, організації

дієвого соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжних колективів найавторитетніші комітети комсомолу області». [В. ПРИЗ, член комітету комсомолу, м. Новомиргород].

«Цікаво було б поведи розмову про те, яка робота проводиться комітетами комсомолу серед молоді, у якій інформованість і начитаність поєднуються з політичною наївністю». [С. КОЛЕСНИКОВ, викладач філософії КІСМУ].

«Довго чекаю солідного виступу секретаря райкому, який поділився б досвідом роботи по керівництву первинними комсомольськими організаціями». [Комсомольський працівник, смт Олександрівка].

ЗАПИТАННЯ. Яку нову рубрику ти запропонував би редакції?

ВІДПОВІДЬ. «У світі цікавого», «Пригоди, подорожі, фантастика». [Л. Бойченко, Олександрівський район]. «Я майбутня закрійниця, тому чекала б завжди публікацій під рубрикою «Шийте самі». [В. Мимрук, Ульяновський район]. «Коротко про різне» та «Новинки музичного життя». [Ю. Філенко, слюсар-ремонтник, м. Світловодськ]. «Запитуйте — відповідаємо». І одразу ж ставлю запитання: чому студенти КІСМУ у складі студентських будівельних загонів не йдуть працювати за межі області?». [В. Шавранський, студент]. «Відновіть «Ерудит». [Учень ТУ № 4, м. Кіровоград]. «Слово молодому науковцю», «Юридична консультація «МК». [С. Колесников, м. Кіровоград].

ЗАПИТАННЯ. Коли б ти був редактором, то надрукував би матеріал про...

ВІДПОВІДЬ. «...досвід роботи правління колгоспу по закріпленню молоді на селі. Серйозно аргументовану, переконливу статтю». [Без підпису, Знаменський район].

«...те, як на деяких підприємствах умудряються не виконувати виробничі плани. Тобто — побільше критич-

них публікацій». [Г. Кузнецова, м. Кіровоград].

«...посланців Кіровоградщини, які живуть і працюють на всесоюзних ударних комсомольських будовах, в умовах Півночі, Далекого Сходу». [І. Пустовіт, старша піонервожата, м. Кіровоград].

«...те, чи планується ще в Кіровограді побудова нових кінотеатрів? Які новобудови з'являться у місті найближчим часом?». [Студент Кіровоградського педінституту].

«...боротьбу з браконьєрами, забруднювачами повітря і річок, про ефективні заходи по збереженню фауни і флори нашого степу». [С. Колесник, майбутня швачка-мотористка].

«...я б оголосив у газеті фотоконкурс». [О. Гацун, столяр, м. Кіровоград].

ЗАПИТАННЯ. Про що варто було б поговорити у «Клубі молоді сім'ї «МК»?

ВІДПОВІДЬ. «...Про чужі ставлення, турботу, повагу до дружини. Перевелись справжні лицарі...» [Без підпису, Кіровоградське ТУ № 4].

«Чому б не надати слово членам сім'ї зі стажем — хай поділяться досвідом». [Н. Борщевська, бібліотекар].

Шановні читачі! Щиро вдячні вам за участь у огляді анкет. Однак ми не завершуємо розмову про те, якою бути нашої газеті. Редакція завжди чекає ваших пропозицій, цікавих думок.

НАТХНЕННЯ, НЕВТОМНОСТІ, ТВОРЧОГО ПОШУКУ

Листи, листи, листи... Без них журналісти не уявляють своєї роботи. І ось і чекають їх щодня. Щедрою була пошта для «Молодого комунара» минулого, 1982 року — близько і тисяч листів.

Найчастіше кореспонденти, репортажи, інформації, нариси, вірші, гуморески, матеріали інших жанрів до редакції надсилали В. Базилевський, І. Братченко, В. Ганочник, Л. Глазов, І. Головоко, В. Гончаренко, Р. Дайдакулов, О. Даниленко, Н. Добрий, Є. Железняков, С. Ізюженко, В. Ковіак, С. Колесников, К. Колесник, І. Корзун, А. Корінь, М. Крищенко, А. Куманський, А. Курганський, В. Лєвченко, М. Литвинюк, Ю. Лівашинов, В. Молодан, О. Нагорний, М. Ножнов, В. Остапенко, В. Поштоєнко, В. Решетников, Н. Селецький, Л. Семенов, Д. Танський, В. Твердостун, М. Успенко, Л. Федченко, М. Хоренченко, В. Цих, Б. Чамлай, В. Чередишченко (усі м. Кіровоград), А. Касуркін, О. Різниченко, А. Семедяєва, М. Чуб (Голованівський район), М. Венікєвський, І. Карант, В. Лавров (м. Світловодськ), М. Стоп, М. Сухов, В. Шульга (Новоміргородський район), М. Іванків, В. Колесников, К. Повелько (м. Олександрія), Л. Пастушок, Г. Шалапко (снт Вільшанка), В. Круть, Г. Настасєв (Онуфріївський район), К. Кобзар, С. Кулинич (Добровелич-

ківський район), Т. Журба, С. Попко (Долінський район), Г. Поздняк, В. Щербак (м. Мала Виска), М. Савенко, Н. Савенко (снт Устинівка), Л. Миргородський, Л. Носенко (снт Компаніївка), Л. Вороніна, О. Рябошайка (м. Знаменка), С. Андрусенко (Петрівський район), Л. Дмитришин (Ульяновський район), А. Крильський (Кіровоградський район), М. Литвиненко (м. Кіїв), В. Мизин (м. Новоукраїнка), С. Фесенко (снт Новгородка).

Вони постійно інформували газету про ударні будні, високі досягнення комсомольсько-молодіжних колективів, про внесок молоді Кіровоградщини у реалізацію Продовольчої програми СРСР. Наші найголовніші кореспонденти писали про трудове, ідейно-патріотичне, інтернаціональне, моральне виховання молодого сучасника. Це їхніми перами готувались тематичні сторінки «Вітрила», «Гроно», «Клуб молоді сім'ї», «Ягрань», «Вітрак» та інші. Активну участь брали вони у конкурсах, які оголошувала газета.

Сьогодні ми дякуємо вам, дорогі друзі, за цікаві матеріали, пропозиції, поради.

Од щирого серця вітаємо вас з Новим 1983 роком! Бажаємо щастя, міцного здоров'я, великих успіхів на ниві krásного слова. Натхнення вам, невтомності і творчого пошуку!

А ОЦЕ ВЖЕ СПРАВЖНЯ ЗИМА! (ПЕРШИЙ СНІГ У КІРОВОГРАДІ).

Фотофот В. ГРИБА.

ЕКСКУРСІЇ, ПОДОРОЖІ, ЗНАЙОМСТВА

ЧЕКАЮТЬ НА ШКОЛЯРІВ ОБЛАСТІ ПІД ЧАС ЗИМОВИХ КАНИКУЛ.

Наприклад, кілька днів уже триває мандрівка хлопчиків і дівчаток з Новоукраїнського району і СШ № 24 м. Кіровограда до Краснодона, Ворошиловграда і Тбілісі. Побувають учні і в столиці нашої Батьківщини — місті-герої Москві, помилуються казковою красою Принцарпату, захоплюватимуться масштабами заводів-велетнів Дніпропетровська, Запоріжжя...

У дні зимового відпочинку обласний центр гостинно прийматиме 450 школярів з усіх районів Кіровоградщини. Відмінники навчання і шкільні антибісти візьмуть участь у засіданнях обласного героїно-патріотичного клубу «Спартак».

Юні кіровоградці цими днями зустрічатимуть своїх ровесників із усього міста Джизана. А ще у плані каникул — новорічні карнавали, вечори, театралізовані вистави...

Т. КУРЛЮК.

ДЗВІНКА ПОРА

З чудовими передноворічними сюрпризами, Дідом Морозом і Снігуркою, які принесли з казкового лісу довгожданий подарунок і святкову вбрану красуню-ялинку, прийшла до школярів дзвінка пора зимових канікул — пора веселих хороводів, цікавих поїздок, зустрічей, ігор.

Кожен з дванадцяти днів буде наповнений цікавими подіями. А подбали про це органи народної освіти, колективи шкіл, позашкільних закладів республіки. У розкладі канікул — зустрічі з улюбленими героями книжок, конкурси «Кращий за професією», екскурсії на підприємства, відвідання аиставок художньої і технічної творчості учнів, традиційні ранки і карнавали. Бали і вечори. Понад 400 тисяч юних киян та їх гостей побувають на новорічних ялинках у Палаці куль-

тури «Україна» і Палаці спорту. В святкових концертах виступлять провідні майстри мистецтва і краєдітські колективи позашкільних закладів, серед яких ансамблі танцю «Сонечко» Житомирського палацу піонерів, «Щасливе дитинство» Дарницького будинку піонерів і школярів міста Києва і багато інших. Будуть організовані також бали для старшокласників.

Активну участь візьмуть школярі у Всесоюзному марші «Піонери всієї країни справі Леніна вірні», всесоюзній туристсько-краєзнавчій експедиції піонерів і школярів «Моя Батьківщина — СРСР». Велику аудиторію зберуть лекторії, клуби, бібліотеки.

Сподобається дітям і програма республіканського кінофестивалю «Казка». Київські школярі і гості столиці України відвідують художню вистав-

ку «СРСР — наша Батьківщина». У дні канікул відбудуться захоплюючі екскурсії, пройдуть огляди, зльоти, змагання юних туристів. Найбільш масовими будуть походи учнів по рідному краю. Більш як 80 тисяч юних мандрівників «рушать по місцях слави батьків. Обласні зльоти командирів найкращих загонів експедиції «Моя Батьківщина — СРСР» зберуть близько восьми тисяч школярів.

Юні натуралісти проведуть велику роботу по виготовленню годівниць, заготові корму для птахів. В операціях по охороні природи візьмуть участь більше двох мільйонів школярів.

Ніколи буде нудувати і тим, хто дружить зі спортом. Пройдуть змагання з технічних видів, малі зимові олімпіади. Більш як 11 тисяч дітей приймуть екскурсійно-туристичні бази республіки.

[РАТАУ].

ЩО КОМУ ДО ЛИЦЯ

Мода-83 не вносить різких змін в одяг. Але її загальна тенденція — помолодіння. Це в першу чергу впливає на вбрання молоді. Якщо з минулих років були запозичені риси «дорослої» моди, тобто крій і деталі, розраховані на елегантну жінку за 30, то нині молоді пропонують свій стиль. Він визначається і коротшою довжиною одя-

гу, і яскравою, насиченою контрастними кольорами гаммою, і взуттям на низьких підборах, кольоровими шарпетками, гольфами... Коротке вільне плаття, джемпер чи сукня, сорочка пропонується в ансамблі з брюками, брюками типу шароварів будь-якої довжини. Брюки дівчата носять цілий рік, змінюється

СЕРЦЕ ДЗЕРКАЛЬЦЕ, СКАЖИ...

тільки фактура тканини — від легкої бавовни — до грубого велвету. Наймодніші — брюки з пластроном чи напівкомбінезон з асиметричною застілкою, які доповнюються стильною курточкою.

Різноманітні стилі передбачаються у моді 1983 року. Це молодіжний, елегантно-жіночий, спортивний, класичний

та фольклорний. Модельери пропонують ансамблі одягу, котрі вбирають у себе елементи окремих стилів.

Серед поширених силуетів — овалного, грациозно-подібного, прямого, напівпрілеглого, прилеглого перевага віддається прямому. Деталей мало, тому зростає роль художньої виразності тканини та аксесуарів.

Найхарактернішою модною новинкою стануть комірні укрупнені роз-

мірів, подовжені лашкари, кишені простих форм. Основний крій рукавів — вшитий із широкою проймаю, суцільнокроєний і реглан.

Довжина суки класичного характеру — до коліна або нижче цього на 3—5 сантиметрів. Плаття парадні, вечірні можуть бути значно довшими. У молодіжному вбранні існують переважно дві довжини — коротка (вище коліна) і нижче коліна на 10—12

см. Подовжені виробні призначаються для свят і відпочинку.

Розвиваючись, як і раніше, у двох напрямках: класичному та спортивному на основі прямого силуету, вбрання 1983 року визначатиметься зменшенням кількості оздоблювальних деталей, лаконічністю форм.

М. КРИЩЕНКО, головний художник Кіровоградської фабрики «Індіпошив».

Масовик бюро добрих послуг «Веселка» Петро Качконіс у кожусі Діда Мороза піднімався на четвертий поверх, де мав виконати останню заявку — п'ятирічного Максимка Хомутенка. Коли після дзвінка гостинно розчинилися двері, Дід Мороз професійно відкашлявся і хрипким голосом загудів:

По дорозі, по стежині
Через гори, через ліс
Я Максимкові в торбині
Подаруночки пошлю.
Серед кімнати, біля чу-

— Ні, — мотнув той головою, — мені потрібен екстаустер.

— ?

— Це такий величезний вентилятор... А ще краще, коли б ви мені подарували метилвіолет.

— Метилво... тху ти...

— Це — бараник. А, взагалі, моя мрія — мати власний плівкограф.

— Плівкозальницю чи що? — зітхнуло перепитав спантелечений Дід Мороз.

— Та ні, так називає-

3 МІШКА ГУМОРЕСОК

ВУНДЕР-КІНД

дової ялинки, стояв п'ятирічний малюк і з-під лоба дивився на замовленого гостя. Нарешті Максимко скептично хмикнувся і чітко промовив:

— Анахронізм. А рими? Жодного асонансу. Такими катренами забавлялася прабабуся Державіна.

Дід Мороз зніяковіло посміхнувся і рукавицею погладив по голові юного господаря:

— Ти, мабуть, дуже любиш віршички?

— По-перше, скиньте рукавицю, якщо хочете мене погладити. По-друге, віршички пишуть графомани, а читати їхні дурниці в мене немає часу. Взагалі я надаю перевагу верлібрам Верхарна. Хоча мені все-таки більше подобається фізика, хімія і метеорологія.

— Синку, як ти розмовляєш з дідусем? — втрутилась у розмову Максимкова мати.

— І справді, — здивовано вигнувши брови, знічев'я закінчив вундеркінд, — як можна бесідувати з дідом, в якого синтетична борода, а правий вус наклеєний нижче лівого?

Петро Качконіс нервово смикнув себе за вус, і той залишився у його руці. Тепер обличчя одновусого Діда Мороза набрало не стільки кумедного, скільки жалісливого вигляду. Петро поспіхом поліз у торбинку і витягнув згаданий сплюснуту ляльку.

— Хочеш оцю ляльку? — запобігливо запитав він у Максимка.

тсья прилад, що фіксує кількість і тривалість опадів.

І Максимко почав пояснювати, що він винайшов оригінальну конструкцію власного рольгангу, який дасть промисловості неймовірний економічний ефект... Власне, коли вундеркінд дійшов до хімії і назвав рідкісний хімічний елемент ітрію, Качконісу стало не по собі. Він якось дивно гикнувся і почав пританцьовувати навколо ялинки. А потім зовсім безглуздо проспівав:

Ішов тим лісом
Дід Мороз,
Червоний з нього ніс,
Він зайчина-стрибайчина

В торбинці аам приніс.
І тут сталося неймовірне. Рот Максимка болісно скриззався, а за якусь мить хлопчик голосно плакав.

— Що з тобою, синку? — забідкалася схизльована мати.

Хлипаючи, ледь переводячи дух, Максимко через силу видавав із себе:

— Фаль-си-фіка-а-тор... Треба співати «нам», а він співав-а-е «вам»... Чу-у-ете, «на-ам», «нам», «нам!»...

Уже спускаючись сходами на перший поверх, Петро Качконіс ще довго чув за собою це магичне слово, що дозволяло маленького ерудита до такого стану.

Ніч осипалася перестиглими зорями. До зустрічі Нового року лишилося дві години.

Валерій ГОНЧАРЕНКО.

м. Кіровоград.

3 НОВИМ СМІХОМ!

«Мабуть, цього року неврожай у кіровоградських дотепників», — спробував було подумати мірошник Омелько, зручніше підмощуючи під голову круто змелене за рік, як раптом угорі щось тихенько писнуло, рамена ВІТРЯКА хилилися і — пішли перелопачувати дрібненьку грудневую мжичку. А за мить на порозі з'явилися гумористи. І засипали у кіш свіже збіжжя.

— Зачекайте хвилину! — почувся за дверима незнайомі голоси, а рівно за хвилину непрохані гості хвалилися своїм урожаєм. Мірошник Омелько мовчки роздивився жниво киянина О. Сеїна і так же мовчки кивнув на решето.

«Ну от, а я хвилювався», — радів Омелько. Та радість ці були передчасними, бо до ВІТРЯКА за одним ринком свалилась ціла юрба. Хто з мішком, хто з горбою. Омелько було злякався — що ж з ними робити, а потім вирішив: не біда. Змелеться, не сьогодні, то завтра — було б що засипати.

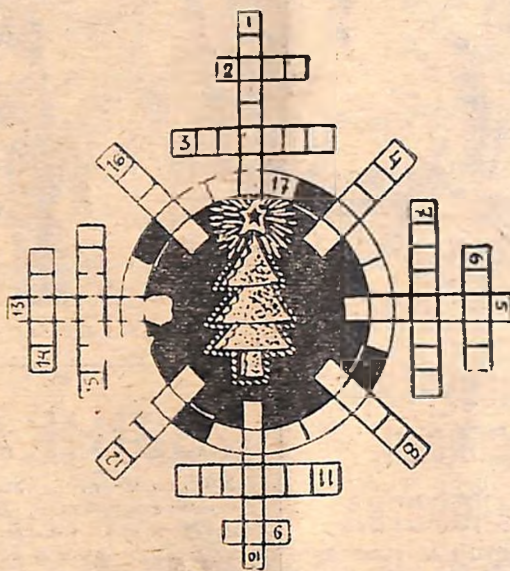
Отака пригода трапилася за кілька хвилин до того, як наш ВІТРЯК, імітуючи славнозвісного баштового дзигаря, скригнув підряд 24 рази (і ні разу більше), й усі зрозуміли — час пробив. Тож заходились до досвіту готувати Вісника Товариства РЯсних Колочок — свій друкований орган — у світ. І написали перші фрази:

3 НОВИМ РОКОМ, ШАНОВНІ ЧИТАЧІ «ВІТРЯКА»! 3 НОВИМ СМІХОМ!

ВЕСЕЛИЙ

КРОСВОРД

1. Новорічні цукерки. 2. Що в новорічну ніч можна побачити тільки по телевізору? 3. Зображення Снігуроньки. 4. Новорічна ялинка. 5. Місце, де найлегше придбати ялинку. 6. Що таке 1 січня для Нового року? 7. Єдиний шанс для Зайця стати Вовком. 8. Коли закінчується святкування Нового року? 9. Новорічні опади по-кіровоградськи. 10. Колективний спосіб зустрічі Нового року. 11. Ще один спосіб. 12. Річ, без якої не може обійтись жодна баба — навіть Снігова, а тим більше Яга. 13. Дід Мороз після третього тосту. 14. Вірна супутниця Діда Мороза. 15. Найпопулярніший напій новорічного столу. 16. (По колу) Новорічне вітання.

ВІДПОВІДІ

1. Конфетті. 2. Сніг. 3. Портрет. 4. Сосна. 5. Магазин. 6. Старт. 7. Маскарад. 8. Скоро. 9. Дош. 10. Хоровод. 11. Хоровод. 12. Мітла. 13. Арлекин. 14. Торба. 15. Телефон. 16. Ситро. 17. 3 Новим роком, любі друзі! КОНКУРС «ВІТРЯКА» на краще гумористичне оповідання з сімнадцяти речень. Умови: в номінованому реченні повинне бути слово із відповідей на «Веселий кросворд»; словами можна користуватись довільно. Найдотепніше оповідання буде опубліковане в одному з наступних випусків «Вітряка».

Тож — за перо, шановні гумористи! Одне з сімнадцяти речень у вас уже готове: «3 Новим роком, любі друзі!»

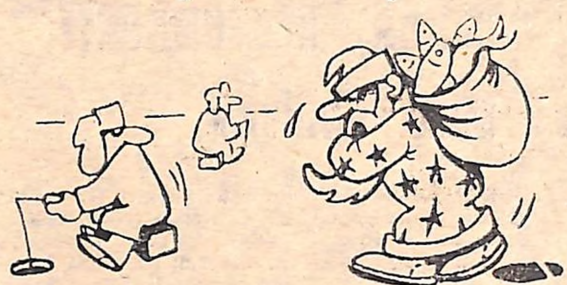
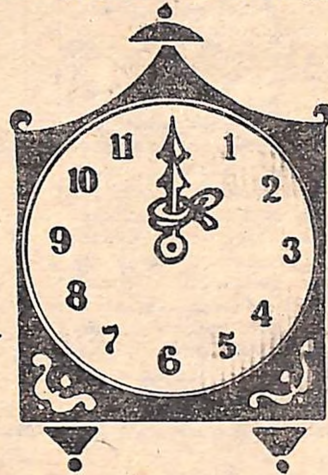
ЖОРНА

Новорічна пригода

У Знам'янці нерегулярно ходять приміські автобуси. Вже не годе більш мовчати. Слухайте, отак було: Іхав рік Новий стрічати Я до тітки на село. (А для цього ж слід в автобус сісти.)

На морозі сніг іскриться, Холоднеча ж ніч яка! Дві години на зупинці Вигицював гопака. (Так, як на сцені артисти!) Та автобус мов завався, Хочеш — плач, а хоч — кричи! Тож до тітки я подався Пішки, лісом, уночі. (Стройовим із молодецьким свистом!) Отаке мені нещастя Вперше трапилось в житті. Рік Новий уже промчався, Я ж і досі ще в путі. (3 Новим роком, автомобілісти!) А. КУМАНСЬКИЙ.

А ТАК ЖАРТУЄ ХУДОЖНИК-ГУМОРИСТ ВОЛОДИМИР ПОСТОЄНКО.

ПОДАРУНКИ

БЕЗ СЛІВ.

РЕШЕТО

▲ Думка перестракувальника: «Чи варто зачіпувати ялинку поки не прийшли подорожники?»
▲ На новорічному вечорі почував себе як удама — танцював під дудку друзини.
▲ Дід Мороз метав громи і блискавки, бо замість снігу йшов дощ.
▲ Зарплата за грудень одержана у січні — пережиток минулого.

О. СЕІН.

3 МІШКА ГУМОРЕСОК

Монолог нероби

Нехай мине рік Новий, Старого й не згадаю: Собі звання робітника Я відновити бажаю. Не запізнюся на завод І разу. А прогули? Забуду всі, які були. Тільки б в цеху забули. Із вигверзником порву, Спиртного — ні краплини, Без браку буду працювати І берегти хвилини. З умовою, мій Новий рік (Кажу тобі, як брату), — Якщо ладуть за рік старий Тринадцяту зарплату.

Монолог підслухав А. КУРГАНСЬКИЙ.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

ВК 02802.

Індекс 01103.

Обсяг 0,5 друк. арк.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділення комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 1. Тираж 55 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова сивадиштва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гніпни, 2.